HIERONYMUS
12. bis 13. Jh.
Seite 88r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26318
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ipse ofessus ē. dicēs. ysi inperit sermone ītam scientia. sensuū ma
gis ineo querim ordinē qm uerbor q sic reddi potē. Huī rei gr
tia ego paulus uinctus ihu x. yunct puob q estis ergentib. cog
nou misteriū ut uobis qq: illud traderē sic in hac eade epla
ante paululū sū locū. Debetis aut audire dispensationē grē di.
que data ē m inuob q estis ergentib. pqb yunct sū ihu x. Hunc
tū aut ihu x paulū ee pgentib. potē ymartyrio intelligi. qd ro
me inuuncula ofect hac eplam miserit eo tēpore. q adphilemonē
yadcolosenses. yadphilipenses inalio loco septas ee monstrauim.
t certe qa inpluribus locis lectū ē. uinculū animē corp hoc dici.
q quasi clausa teneatur incare. dicim ppter paulū corporis ne
xib coercerī nec reuerentē ee cū x. ut pfecta ingentes peū p
dicatio copleat. licet qda aliū sensū inhoc loco inducant. qd
paulus pdestinat y sēficat ex utero matis suē adpdicationē
gentiū ante qm nasceret ptea uincula carnis accepit. liro aut
qd yuciosa inhoc loco elocutio sit. leo eū qd debuit dicere.
huī rei grā ego paulus uinct ihu x puob gentib cognouī mis
terū sic psepsi inmodico pitt potestis legentes intelligere ant.
huī rei grā ego paulus uinctus ihu x sdm reuelationē cogni
tū factū ē m misteriū. yreliq. Si ū qs potē etiā uarta sermōis
eloquiiq; ornatū docere aplm fuisse pfectū. ymartis gmatice
uicia ñ incurrisse. ille potī auscultandus ē. Nos quens cūq; so
lecismos aut tale qd adnotam. ñ aplm pulsam. ut maluoli ē
munant. s; magis aplī assertores sum. qd hebreus erhebraicis
asq; rethorici nitore sermonis yuerbor compositione. yeloquii ue
rustate. nūqm adfide x totū mundū transduceret ualuisset.
ñ euangelizasset eū ñ insapientia uerbi s; inuirtute di. Nā et
ipse adcorinthios ait. Et ego cū uenisse aduos fis uenī ñ inemi
nentia uerbi aut sapientie. annuntians uobis testimoniū di.
Et rursū. Et uerbū meū ypdicatio mea ñ insuasibilis sapientie
uerbis. s; inostensione sps yuirtutis. ut fides uīa ñ sit insapien